

mig, naar han blot faar talt alting sammen. Det ærede Medlem har nemlig vilkaarligt udeladt meget betydelige Dele af De danske Sukkerfabrikkers Værdier, saa betydelige Dele, at naar vi lægge dem til, stemme vore Tal — naturligvis ikke paa Øre —, og hos os begge drejer det sig om 20 Mill. Kr. Lægge vi de 20 Millioner til de 25, som det ærede Medlem opererer med, have vi de 45 Millioner, jeg opererer med. Det ærede Medlem gør sine Værdier op i Betænkningen — Spalte 2681—82 —, og naar det sammenholdes med Bilag XXIV. a. — Spalte 2731—32 —, vil man se, at de Tal, det ærede Medlem har trykt op i sin Betænkning, ere overensstemmende med Tallene i Bilag XXIV. a. Indtil vi komme til de 7 nederste Linier. Dem udelader det ærede Medlem, disse Poster vil han ikke ekspropriere. Ja, saa kunne vi sagtens faa Prisen 20 Millioner ned, naar vi ikke ville ekspropriere det hele. Men det ærede Medlem har ikke oprindelig foreslaaet, at vi kun skulle ekspropriere Halvdelen af De danske Sukkerfabrikker. Og hvordan vil det ærede Medlem egentlig forsvare, at man eksproprierer Halvdelen og lader dem beholde den anden Halvdel, naar vi se, at af de resterende 20 Millioner gælder Halvdelen, 10 Millioner, Sukkerlageret? Hvad skulle de arme Mennesker gøre, naar vi ekspropriere De danske Sukkerfabrikker og baandlægge Forhandlingen? Skulle de arme Fabrikanter saa være henviste til selv at æde de 50 Mill. Pund, som blive tilbage? Tror det ærede Medlem virkelig, at vi kunne ekspropriere De danske Sukkerfabrikker og lade dem sidde tilbage med en Beholdning af Sukker for 9—10 Mill. Kr.? Det vilde jo være ganske værdiløst for dem. De andre 10 Millioner: Kassebeholdningen, løbende Regninger o. s. v., kan man selvfølgelig godt lade være at ekspropriere, det skal ikke skille os, men een Ting er given, at hvis man ikke eksproprierer Driftskapitalen, maa Staten stikke en Driftskapital ind i Stedet, og det bliver Hip som Hap, om end det er muligt, at man kan nøjes med en lidt mindre Driftskapital. I Virkeligheden er hele Forskellen mellem det ærede Medlems 25 Millioner og mine 45 Millioner den, at de omtalte Poster har det ærede Medlem udeladt, men dem kan han ikke under nogen Omstændigheder udelade. Det siger ogsaa sig selv, det kan det ærede Medlem heller ikke komme fra, at naar Aktierne i det aabne Marked koste 300 Kr., kunne vi ikke ekspropriere dem f. Eks. til 200 Kr. At ekspropriere

dem til en Tvangskurs vilde være i fuldstændig Modstrid med Grundloven. Selvfølgelig er der nogen Forbindelse mellem de reelle Værdier, Forretningsværdierne som saadanne, og Aktiekursen, det vil det ærede Medlem heller ikke benægte, og efter at jeg har gjort opmærksom paa — jeg har for Resten godt set det før, men jeg kom ikke ind paa det i Gaar —, at de 20 Millioner ligge i det, det ærede Medlem udelader, tænker jeg, det ærede Medlem ogsaa vil fratagde nogle af Udtrykkene om mine fantastiske Værdier.

Ud over dette finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Sagen. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at der under de skiftende Forhandlinger fra den første Tid til nu har været omtalt 5 Hovedpunkter: Først og fremmest billigere Sukker — det er ikke med et Ord nævnt eller fastholdt af Forslagsstillerne i Dag —, dernæst høj Arbejds løn — det er ikke med et Ord nævnt eller fastholdt i Dag —, dernæst Garanti for Dyrkerne mod lav Arbejds løn og mod Misvækst — det er ikke med et Ord nævnt eller fastholdt i Dag —, fremdeles Ekspropriationen af Tantiemen, som det ærede Medlem ved en Fejl var kommen til at tage med — den er forbigaaet i Tavshed —, og endelig er hele Monopolbeviset, fæstet paa en 4 Dage for sen Notering, som jeg paaviste i Gaar, forbigaaet i Tavshed. Det er Resultatet af det ærede Medlems Sukkerkampagne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg vil begynde med at udtale min Tilfredshed over, at den højtærede Finansminister i Dag var mere bestemt i sine Udtalelser, end han var, da denne Sag var til Behandling i Januar Maaned. Den Gang udtalte den højtærede Finansminister, at der kunde naturligvis være Grund til at overveje, om man kunde regulere Beskyttelsen lidt, men man maatte dog ikke skade Fabrikkerne i nogen væsentlig Grad. I Dag udtalte den højtærede Minister, at han gerne skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa Beskyttelsens Nedsættelse, og han udtalte rent og klart, at den er for høj. Der er altsaa en Fremgang i den højtærede Finansministers Syn paa dette Spørgsmaal, og denne Fremgang vil jeg notere. Selv om jeg langt fra finder denne Udtalelse af den højtærede Finansminister i Dag tilfredsstillende, maa jeg paa den anden Side indrømme, at det synes, som om den Behandling, denne Sag har været undergiven,